

ДНЕВНИКЪТЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

VI ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ).

XXI заседание, събота, 24 Ноемврий, 1890 година.

(Отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, подѣ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя г-на Д. Петкова).

Прѣдсѣд. (Звъни). Засѣданието се отвори. Г-нъ секретаръ ще прочете списъкътъ на г-да прѣдставителитѣ, за да се види, кой присѣтствува и кой отсъствува въ днешното засѣдание.

Секр. Хр. Благоевъ: (Чете списъкътъ).

Прѣдсѣд. Ще се прочетатъ повторно имената на онѣзи г-да прѣдставители, които при първото четение отсъствуваха. Моля г-да прѣдставителитѣ да се обаждатъ по-високо, когато се извикватъ имената имъ.

Секр. Хр. Благоевъ: (Чете повторно списъка). Отсъствуватъ: Ясенъ Руселиевъ, Илия Стоковъ, Ст. Явашчиевъ, Коста Диновъ, Иосифъ Богдановъ, Колю Ангеловъ, Хр. П. Никифоровъ, Ст. Къойбашиевъ, Ив. С. Коларовъ, К. Н. Костовичъ, Д. Стояновъ, Н. Вълчевъ, Х. Неджибъ Вей, Ив. Попповъ, Ст. Симеоновъ, П. Тодоровъ, Османъ Вей, Т. Д. Кювлиевъ, Хр. Векиловъ, Н. Странски, Хр. Ангеловъ, Илия Сакаровъ, Даскалъ Станчо Черневъ, Ф. Щърбановъ, К. Стоиловъ, Симо Гиговъ, Ив. Стамболовъ, Хр. Караминковъ, Жоржо Момчовъ, Ст. Х. Запряновъ, М. Ангеловъ, Д. Пшшковъ.

Прѣдсѣд. Отъ цѣлото число прѣдставители отсъствуватъ 32 души. Има, значи, законното число прѣдставители, за да се пристъпи къмъ разглежданieto на положенитѣ на дневенъ редъ въпроси.

На дневенъ редъ днесъ имаме докладъ на прошектарната комиссия.

Моля г-на докладчица Кознички да земе мѣстото си на трибуната.

Докл. Д. Кознички: (Отъ трибуната). Г-да прѣдставители! Ще се докладва прошектото на Иванъ Поповичъ, родомъ отъ село Банско, Разлошко, Македония, сега живущъ въ г. Руссе. Просителя казва, че още прѣзъ 1832—1852 год. билъ учитель по тѣзи мѣста, и при подиганieto на черковния въпросъ станалъ нетърпимъ на тамошнитѣ власти, и избѣгалъ въ Ромъния, дѣто се и засѣлилъ; а по-послѣ зималъ и живо участие по организиранieto на бунтовническитѣ чети и комитети, особено съ покойния Хаджи Димитръ, Караджата, Христо Ботевъ и Савва Раковски въ 1864 до 1867 год. Зималъ още участие като оръженецъ въ послѣдната Русско-Турска война. Отъ освобождението ни послѣ дошълъ въ България, и на разни общински и правителствени учреждения станалъ чиновникъ и слуга дори до миналата год., и е старъ на 71 година. Миналата година, като билъ чиновникъ най-сѣтнѣ въ двореца въ Руссе, поискала му се гаранция отъ 2500 лева. Той като старъ и сиромахъ не можалъ да я прѣдстави, та за това го и уволнили отъ длъжността му. Прѣдставя дѣсетъ разни документи за своитѣ заслуги; едно удостовѣрение отъ тамошни граждани отъ Букурещъ, съ което се удостовѣрява, че той дѣйствително е зималъ участие въ разни приготовления, и удостовѣрение, подписано отъ тамошния нашъ агентъ.

Има едно свидѣтелство, дадено му въ знакъ на признателность или за память отъ сестритѣ на покойний Раковски. Най-сѣтнѣ се казва, че като умрѣлъ покойний Раковски, той зималъ участие и станалъ инициатора за по-тържественото му погрѣбване.

Комиссията, като има прѣдъ видъ неговитѣ заслуги и толковато му документи, написани не отъ едно лице и удостоверенията, дадени му не отъ една община, но отъ дѣсетъ общини, и като има прѣдъ видъ неговата старостъ — 71 година, чловѣкъ заслужилъ и останалъ сега бѣденъ, за да не остане на старитѣ си години да страда, и за да се наградятъ неговитѣ заслуги, рѣши да му се отпусне 30 лева мѣсечна пенсия.

Ив. Халачовъ: Азъ не знамъ, до колко ще бѣде справедливо да отпущаме по 30 или 40 лева пенсия, когато ако се вникнеше по внимателно въ семейното положение и състояние на просители, азъ вѣрвамъ, че Нар. Събрание ще бѣде въ правото си да му откаже по единъ най-тържественъ начинъ. Защото, дѣйствително този човѣкъ може би да е сиромашъ, обаче извинете ме да кажа само това, че той има таквазъ поддръжка, каквато мнозина отъ насъ имаме. Синътъ на този човѣкъ е членъ въ апелацията въ София. Сега азъ не знамъ, до колко справедливо ще бѣде да земаме нѣкакво рѣшение въ дадения случай, ако единъ синъ служи на една таквазъ длъжностъ, да ли наистина той не иска да му дава никаква материална помощъ; но въ всѣки случай, мене ми се чини, че ний не трѣбва да бждемъ толкозъ щедри сега, когато неговия синъ е дѣтелъ да бѣде юристъ, и като е таквазъ работата, да ли не трѣбва по-скоро да адресираме този просителъ къмъ синътъ, който най-сѣтливъ е прямо задълженъ да го поддръжа, отъ колкото ний да му отпущаме нѣщо, когато имаме да расходваме по много други по-важни държавни работи по-големъ сумми.

Докл. Д. Кознички: Комиссията не можѣше — разбира се — толкозъ отъ близо да знае неговото материално положение, и само на единитѣ свидѣтелства, които имаше на рѣка, тя се основаваше при зиманieto на своето рѣшение, и не можѣше да знае тоже, че този човѣкъ ималъ синъ, членъ въ апелацията.

Комиссията имаше прѣдъ видъ това, че понеже пенсия се даватъ по заслуги — до сега поне така е практикувано, — и като имаше прѣдъ видъ неговитѣ огромни заслуги, основана на всичко това, рѣши една скромна пенсия да му се отпусне.

Г. Караколевъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че споредъ заслугитѣ — както г-нъ докладчикъ каза, — трѣбва даже нѣщо повече да се отпусне на този човѣкъ. Но както г-нъ Халачевъ каза, тукъ не е обяснено, какво е положението на този просителъ. Зарадъ туй, по-хубаво би било, да се испрати това прошение на надлѣжния Министръ, да изучи, какъ стои работата, и, ако заслужа, може-би да му отпусне и нѣщо повече. Може-би да го докачимъ съ тѣзи 30 лева ако му отпуснемъ, защото може-би да си има положение човѣка и да може да прѣкара не до 70 години, нѣ още повече години, и да се докачи отъ това, че става пензиониранъ съ 30 лева. Зарадъ туй, по-хубаво е, да се отпрати прошениято му до надлѣжния М-ръ, който, ако има пужда, послѣ да го повърне пакъ обратно на Събранието за разискване.

П. Хитовъ: Г-да прѣдставители! Азъ като Руссенски жителъ, твърдѣ добръ познавамъ този човѣкъ, който е подалъ

на Нар. Събрание прошение. Той е единъ старъ човѣкъ на около 65 години. Не единъ, а той има двама сипове. Единия е въ Букурещъ или на друго мѣсто по Влашката граница, зима 800 лева; човѣкъ жененъ, и слушаемъ твърдѣ добръ да работи, и е твърдѣ добръ въспитанъ. За другия му синъ — както каза г-нъ Халачовъ, — азъ му не знамъ каква е платата, но знамъ го лично, въ апелацията е. Азъ ви гарантирамъ, че този човѣкъ отъ тѣзи си сипове нѣма никаква фийда. Да ли този човѣкъ е харчилъ, за да ги гледа добръ и въспита, или ги е натирилъ по кѣра и тѣ сж пасли като овци — не знамъ, но тѣ сж въспитани въ гимназии, отъ факултетъ сж излѣзли, и знамъ, че ни единъ отъ тѣхъ не го поддръжа. Той е единъ бѣденъ човѣкъ, служилъ е въ патата въ Русчукъ, но по причина, едно на старостъ, и друго, като нѣмалъ гаранции, която му се изисквала, излѣзе отъ служба. Още въ 1854 година той е билъ въ Русско-Турската война волентиръ, и отъ тогазъ на самъ сѣ се е бъркалъ въ Българскитѣ работи на вредъ дѣто и когато е било случай. Но днесъ, споредъ свидѣтелствата му, се вижда, че не може той да се облѣга на сиповетѣ си, и ний не трѣбва да го задължаваме да дири отъ тѣхъ подкрѣпа, освѣнъ ако имаме законъ, който да ги задължава да го поддръжатъ; тогазъ то е другъ въпросъ. Но като нѣмаме такъвъ законъ, може ли той да се бори съ тѣхъ? Нѣма на сила да ги накара да го поддръжатъ, то е невъзможно.

Зарадъ туй, азъ мисля, че комиссията справедливо е рѣшила, и моля почитаемото Нар. Събрание, на такъвъ единъ бѣденъ, пронадиалъ вече човѣкъ, старъ учителъ или дѣятелъ, да рѣши и приеме да не му се отказва тѣзи малка пенсия.

Ив. Халачовъ: Може би мнозина отъ г-да прѣдставителитѣ да сж заблѣзали, че азъ не съмъ толкозъ скжперникъ когато се даватъ пенсия, не съмъ отъ онѣзи, които да не уважаватъ заслугитѣ и достолеието на поборницитѣ, защото, който не уважава заслугитѣ на известни поборници, той най-напрѣдъ не може да ги цѣни и тѣгли по достоинство колко струватъ. Обаче случая, който ни се прѣдставя днесъ, е много печаленъ. Азъ искамъ поне, ако на този поборникъ се отпуснатъ 30 лева, нѣка Събранието земе актъ отъ думитѣ ми, че туй, което говори, не е лѣжа, но положителна и основна истина.

Сега, да ли нѣкои отиватъ да се учатъ, или нашитѣ учени се учатъ, какъ да не хранятъ бацитѣ си, родителитѣ си, това е въпросъ, който може би трѣбва министра да го разрѣши. Но споредъ дѣйствующитѣ у насъ закони, синътъ, който не храни баща си, или бащата, който не храни сина си, т. е., състояние казвамъ обратно единъ къмъ други, той може споредъ дѣйствующия у насъ граждански законъ да го тѣгли на сѣдъ, и да неса прѣхранванието си, и той е длъженъ въ силата на едно рѣшение, което ще се издаде, дѣйствително да го поддръжа, т. е., или синътъ баща си, или бащата сина си. Така щото, азъ не съмъ толкозъ много противенъ, да не се отпуща пенсия, както въ дадения случай, но причинитѣ, които ме заставляватъ да говоря противъ тѣзи пенсия да не се отпуща въ дадения случай, обяснявамъ на Събранието че сж тѣзи; ако заслужаватъ уважение

уважете ги, ако ли не заслужават, не дѣйте ги уважава, и може да му се даде пенсия.

Прѣдсѣд.: Желает ли другъ нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да говори по този въпросъ? (Никой не иска думата.) Ще дамъ на вотирание, извървомъ прѣдложението на комиссията, което е, да се отпусне на Иванъ Поповичъ 30 лева мѣсечна пенсия, и подиръ туй прѣдложението на г-на Халачева, да му се не отпуска пенсия.

Който не приема прѣдложението на комиссията, да се отпусне мѣсечна пенсия отъ 30 лева на Иванъ Поповичъ, да си вдигне ржката. (Болшинство). Не се приема. (Гласове: Стана не доразумение). (П. Хитовъ: Не споразумение стана; да се даде на второ гласуване).

Понеже чувамъ гласове, че станало неспоразумѣние, ще дамъ още единъ пжтъ на вотирание.

Който не приема прѣдложението на комиссията, да се опусне 30 лева мѣсечна пенсия на Иванъ Поповичъ, да стане на крака. (Меншинство. Гласове: Болшинство).

Моля г-на квестора да констатира гласуването. (Квесторъ К. Пасковъ: Болшинство). Болшинство; значи не се приема.

Докл. Д. Кознички: Прощение на Георги Младеновъ отъ Крива-Паланка въ Македония сега живущъ въ Кюстендилъ, старъ ошълченецъ, зималъ участие въ всички боеве като ошълченецъ, и награденъ съ орденъ Георгиевски кръстъ и сребренъ медалъ. Прилага документитѣ си, билъ на по-слѣдно врѣме наздирателъ на тъмницата въ Кюстендилъ, но по старостъта си напусналъ службата.

Комиссията, като има прѣдъ видъ неговитѣ заслуги, не като ошълченецъ, но нѣщо повече, че е награждаванъ прѣдъ видъ на неговитѣ заслуги, рѣши да моли почитаемото Нар. Събрание да му отпусне мѣсечно 20 лева.

М-ръ Ст. Стамболовъ: Г-да прѣдставители! Азъ мисля, че за таквизъ ошълченци или поборници понеже има законъ, по който азъ раздавамъ пенситѣ, щомъ е рѣшено пенсията да бжде до 25 лева, по-добрѣ е прошенията имъ да се пращатъ на мене—като М-ръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Освѣнъ това, ако Събранието иска да даде нѣкому по-голъма пенсия отъ колкото закона дава, тогазъ да се рѣшава отъ Нар. Събрание. За това, таквизъ просби трѣбва по-напрѣдъ да се пращатъ на мене, да вида, да ли не му се е дало, да ли можемъ му да пенсия, и най-сѣтнѣ, да ли той е поборникъ, и ако азъ не му дамъ достатъчно пенсия, тогазъ Събранието да рѣши.

Докл. Д. Кознички: Добрѣ, азъ съмъ съгласенъ.

Прѣдсѣд.: Понеже г-нъ докладчикъ е съгласенъ съ прѣдложение на г-на М-ра Прѣзидента, прошениято ще се прѣпрати на г-на М-ра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Д. Кознички: Тукъ има, г-да прѣдставители, сжщо такива прошения още нѣколко, приготвени за докладване. Има прошение сжщо на единъ другъ таквъ поборникъ, Андонъ Петровъ отъ Албания. Комиссията е рѣшила да му се отпусне 25 л. мѣсечна пенсия, но понеже г-нъ М-ръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла направи прѣдложение и се прие,

мисля, че сжщо така трѣбва да се прати и това прошение на г-на М-ра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Прѣдсѣд.: Който не приема и това прошение да се прѣпрати на г-на М-ра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Г-нъ докладчикъ Поповъ има думата.

Докл. К. Поповъ: Г-да прѣдставители! Има едно прошение, подадено отъ игумена на Габровскій манастиръ, съ което иска една помощъ отъ 30.000 лева, за да може да се направятъ тамъ нѣколко удобни етап, въ които да можатъ да прѣкарватъ, по извѣстно врѣме, нѣколко болни хора, които докторитѣ пращатъ за климатическо излѣчение. Има прѣдставени три свидѣтелства: Първото е отъ Габровското общинско управление съ което се удостоверява, че въпросний манастиръ е укривалъ Българскитѣ апостоли за освобождението ни, които сж дѣйствували за въстанията, въ слѣдствие на което се гледало на него съ криво око отъ турското правителство и въ слѣдствие на това билъ разрушенъ. Освѣнъ това, въ сжщото свидѣтелство се удостоверява, че тоя манастиръ се посѣщавалъ отъ мнозина болни, които докторитѣ пращали за поправление. Другитѣ двѣ свидѣтелства сж отъ докторитѣ Черневъ и Калевъ, съ които се удостоверява, че Габровскій манастиръ по климатическото си състояние — съ добра вода, гора, отговарялъ на всичкитѣ условия за една климатическа станция и че за това отъ 1879 год. тѣзи доктори сж пращали болни на тоя манастиръ, и дѣйствително мнозина отъ болнитѣ сж си подкрѣпвали силитѣ и поддържали живота си. Освѣнъ това удостоверява се още, че стаятѣ, които сж били, сега за сега, при тоя манастиръ, не отговаряли никакъ на условията, които се изискватъ за прѣкарването на болнитѣ.

Комиссията, като има прѣдъ видъ, че този въпросъ е май деликатенъ и трѣбва да се изучи отъ доктори и хора компетентни за тѣзи работи и че най-послѣ, за да се отпуснатъ 30.000 лева, трѣбва да се изучи по-добрѣ въпросътъ, рѣши да остави прошениято безъ послѣдствие.

Ив. Халачевъ: Г-да прѣдставители. Исканието на тая помощъ — отъ 30.000 лева, която може да се каже е съвършено голъма цифра — е въпросъ твърдѣ важенъ и събрането би трѣбвало да го пообмисли и рѣши; но на всѣки начинъ, ако почитаемото събрание намѣри, че 30.000 л. сж много, азъ намирамъ, че една — макаръ и по-малка — помощъ би трѣбвало да се даде и то ето на какви основания: първо, че тоя манастиръ не е манастиръ, въ който да живѣятъ братия и послушници, и тамъ има само двама калугери, отъ които единитѣ застъпва мѣстото на игуменъ. Освѣнъ това той е на такова мѣсто, което се посѣщава отъ мнозина посѣтители, които иматъ нужда отъ климатическо поправление на здравнето си, така щото и да нѣмаше тамъ тоя манастиръ, ний трѣбваше, като имаме прѣдъ видъ, че хората отиватъ тамъ да търсятъ спасение отъ разни болѣсти, да бждемъ по-отетжчиви и да отпуснемъ една помощъ за поправянето на това зданье. Благодареше на това, че отъ нѣколко години насамъ никой не е обърналъ внимание, той е занемаренъ и постепенно може да се срути съвършено и това, което сега има. Може да се прѣдстави

рѣдко пакти нужда за нѣкои, но единъ пактъ се прѣдставила тя, ще изиска отъ лицата, които живѣятъ било въ Търново, било въ Свищовъ или Руссе, било най-послѣ и другадѣ, за променение на климата и за добиване бълкански въздухъ — много пакти по съвѣтитѣ на докторитѣ — да се отправятъ тамъ, а извѣстно ви е, г-да представители, че щомъ нѣма помѣщение, то не може и да се помѣсти болний, който отиде тамъ, че нѣма да живѣе въ гората, защото безъ помѣщение и здравъ да бѣде, ще се разболѣе. Заради това, мисля, че въ случая може да се отпусне една помощ отъ 5.000 л. на манастирътъ, които да послужатъ исключительно за поправяние на пактѣтъ и до нѣкадѣ за ремонтiranje на манастирътъ, които да се израсходватъ подъ надзора на правителството, а именно отъ Севлиевский окръж. управителъ.

П. Юруковъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че, ако заявлението на Игумена на Габровский манастиръ бѣше съ цѣлъ да му се отпусне една помощ за поправянието на манастирътъ, разбирамъ, но щомъ е въпросътъ за здравословни причини, азъ мисля, че ний имаме медицински съвѣтъ, който най-справедливо може да се произнесе, да ли има нужда да се прави тамъ здание или не. Освѣтъ това за болнитѣ има и други условия: може да се поиска да се направи тамъ хотелъ и градина. Заради това, понеже се говори тукъ за поправяние на манастиръ, азъ мисля, че не можемъ да прѣдвидяваме такъвъ кредитъ, когато се отнася въпросътъ за медицинска часть. За това, мисля, да се отхвърли прѣдложението на г-на Халачева и да се приеме онова на комиссията.

Н. Михайловски: За този манастиръ и за тѣзи мѣстность имамъ да кажа слѣдующото: Азъ го познавамъ много добръ. Калугеритѣ нѣматъ нужда да правятъ нищо, но за поправка на манастирътъ тѣ искатъ помощъ и именно да направятъ помѣщение за мюсефиритѣ. Ако е за хигиенически причини, този манастиръ не е такъвъ. Лѣтно врѣме него го пече слънце само 4—5 сахата, а зимно врѣме 2½, и мѣстото е мокро. То не е за болни хора; то е бетеръ и отъ Драгалевский манастиръ. Хигиенически работи се правятъ тамъ, гдѣто грѣе слънце, а не на такива мокри мѣста. Какво здравие ще искашъ отъ такива мѣста? Въ тѣхъ да живѣешъ, здравъ да си, ще станешъ болѣнъ. Че тамъ какво не щещъ? Ревматизмъ ли искашъ, какво не щещъ? Всичко ще намѣрещъ тамъ. (Слѣхъ и ржкопѣскания). Такива нѣща на пригѣкъ се правятъ.

Ив. Халачевъ: Сега, може би, г-нъ Михайловски да разбира отъ тия докторици, но ний нѣмаме претенции да ги разбираме. Азъ, до колкото знамъ, ходилъ съмъ единъ два пакти на този манастиръ и нѣколко пакти, когато бѣхъ опълченецъ, съмъ минавалъ нататъкъ, тѣй щото азъ го прѣпоръчамъ за мѣсто, което лѣтно врѣме служи само за хладина. Сега пъкъ, да ли 3 или 4 сахата го пече слънцето, то е другъ въпросъ, защото нѣма да отидемъ да се печемъ тамъ като гущери. Ний въ Търново и Свищовъ, гдѣто грѣе по 16 часа слънце на день, а слж отъ него бѣгаме я. Така щото, ако Събранието отъ тѣзи страна ни би поне пожелало, а трѣбва да отпусне една помощ. Отъ друга страна нашето желание не е да поддръжаме манастирътъ или ка-

лугеритѣ. Не. Азъ не съмъ на това мнѣние. Моето мнѣние е, да има тамъ помѣщение за болнитѣ, което, ако уважатъ г-да прѣдставителитѣ, добръ, а пъкъ ако го не уважатъ, могатъ да приематъ друго мнѣние. Но колкото се отнася до въпросътъ че имало слънце или не, азъ можъ категорически да ви увѣри, че хората именно за това ходатъ лѣтно врѣме тамъ — въ бълкантъ — за да се не печатъ като гущери.

Докл. К. Попповъ: Г-да прѣдставители! Доводитѣ на г-на Михайловски ми се видятъ малко неумѣтни, защото къмъ прошенieto има приложени свидѣтелства отъ доктори, които сж компетентни да знаятъ мѣстата. Колкото за исканата сума, то е другъ въпросъ, но имамъ да кажа само на почитаемото Събрание, че има докторски свидѣтелства, които говорятъ противното на това, което г-нъ Михайловски каза.

Н. Михайловски: Наистина, че има документи, отъ доктори, които сж одобрили това нѣщо, но не ще много доктории за тѣзи работи; за да познае човѣкъ: единъ оборъ, една стая, или кѣща мокра ли е, или не е, то не ще много мурафетъ. Тукъ има и други доктори по-способни отъ тия, та да се питатъ и тѣ. Па не е само това. Има и други хора, които сж минавали прѣзъ този манастиръ, на и азъ съмъ минавалъ и макаръ, че не съмъ докторъ, видѣлъ съмъ мѣстото какво е. И тукъ има Драгалевски манастиръ, и, ако бѣше отъ другата страна на планината, добръ, но той е на отсамната страна и тамъ отиватъ нѣкои охтичави за хава, но каква хава? Той е изгорѣлъ вече и хава търси! Хаджаибъ работи наистина! Да отиде на пригѣкъ, разбирамъ, че би могълъ да се поправи, но да отиде на мѣста, гдѣто не хваща слънце, хичъ не разбирамъ. Да съборимъ Витоша, тогава климата на цѣла София ще се измѣни, но елате да видимъ, че не може. — Пъкъ Габровский манастиръ азъ знамъ, какво му е простраството. Бошь лафъ! Той има една планина отъ кѣдѣ югъ и ти запира всичкитѣ тогѣлъ вѣтъръ. Сугрень слънцето изгръва 3 сахата по подиръ, отъ колкото на други мѣста. Ний имаме едно село Ичера, кѣдѣ Сливенъ два часа, но тамъ хичъ не хваща слънце и който иска хладина, нека отиде тамъ да се цѣри.

Прѣдсѣд: Комиссията прѣдлага, щото прошенieto на игумена на Габровский манастиръ, съ което иска 30.000 л. за поправка на манастирътъ, та да служи за помѣщение на болнитѣ, които отиватъ за климатическо цѣрение, да се остави безъ послѣдствие. Г-нъ Халачевъ прѣдлага да се отпуснатъ 5.000 лева, които да послужатъ за поправяние на пактѣтъ и за ремонтiranje зданието, което да служи за помѣщение на болнитѣ и израсходванието имъ да бѣде подъ надзора на правителството. Най-напрѣдъ ще дамъ на вотирание прѣдложението на комиссията и послѣ онова на г-на Халачева, ако стане нужда.

Който не приема прѣдложението на комиссията, да се остави прошенieto безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Меншество.) Приема се.

П. Славковъ: Понеже прѣдложението на комиссията се отхвърли, тогава иде прѣдложението на г-на Халачева. (Гласове: То се прѣе, а не се отхвърли).

Прѣдсѣд. Прѣдложението на комиссиата се прие, а не се отхвърли.

П. Славковъ: Прие се прѣдложението на комиссиата, да остане прошенето на егумина безъ послѣдствие. Второто прѣдложение е на г-на Халачева, което гласи: вмѣсто 30.000 лева, да се отпуснатъ още 5.000 лева. (Н. Михайловски: За какво?) За поправяние пѣтя и зданието на манастиря.

Прѣдсѣд. Моля, г-да, азъ разбрахъ, че г-нъ Халачевъ каза: „Ако не 30.000 лева, то поне 5.000 лева да се дадатъ.“ (Халачевъ: Азъ не съмъ съгласенъ за 30.000 л. да се отпуснатъ.) Понеже Събранието приема да се остави безъ послѣдствие прошенето на егумина, ако желаете да се говори още върху прѣдложението на г-на Халачева, то е другъ въпросъ.

П. Славковъ: Нѣма какво да се говори по прѣдложението на г-на Халачева. Г-нъ Халачевъ прави съвършено ново прѣдложение. Той не е съгласенъ съ исканieto на егумина, да се отпусне за манастири 30.000 лева, но е на мнѣние да се отпуснатъ 5.000 лева, т. е. съвършено противно на това, което иска егумина.

Н. Михайловски: Г-нъ Халачевъ каза, да се направи пѣтя, къмъ манастиря. Този пѣтъ кому ще служи? Ще служи на манастиря и на оигъзи, които отиватъ на разходка, — на здрави хора. Нѣма да се правятъ болници. Тогазъ всѣки манастиръ ще си направи пѣтъ, както всѣко село си прави само своитѣ пѣтища. А ако е въпроса, да се правятъ на манастиритѣ пѣтищата отъ държавата, тогазъ да се вотира. Но азъ не виждамъ тукъ, защо държавата ще да прави пѣтищата на манастиря. Тогазъ и другитѣ манастири ще искатъ, да имъ прави държавата пѣти. Ний имаме села, които искатъ шосета и мостове, отъ които имаме полза и не правимъ за тѣхъ нищо.

Г. Данчевъ: Тукъ се говори за едно ново прѣдложение, което азъ не разбирамъ. Ако трѣбваше дѣйствително, ний да правимъ пѣтищата на манастиритѣ, то имаме много манастири, които утрѣ ще поискатъ сжщото. И понеже прошенето на егумина се остави безъ послѣдствие, и остава въпроса само за пѣтя, азъ ще говоря само за пѣтя. Ний имаме окр. постоянни комисии, които правятъ пѣтища, гдѣто трѣбва. Има такива блатисти мѣста, прѣзъ които трѣбова хората да пѣтуватъ, гдѣто не може, да се пѣтува и тѣ не могатъ да се направятъ, а че отивали двама хора, да се разходятъ въ манастиря, трѣбвало пѣтя да се направи. Азъ моля комиссиата, да се не съгласява на това нѣщо, защото, ако се съгласимъ, да се направи този пѣтъ, ще се явятъ 100 манастири, да искатъ да имъ се направятъ пѣтищата отъ държавата, а ако направимъ тия пѣтища, тогава да направимъ пѣтъ и въ Мехадии, понеже и тамъ може да ходятъ наши хора. Ако дѣйствително е нужно такава нѣщо, има Санитаренъ Свѣтътъ, той знае, гдѣ какви помѣщения да се направятъ, ако е нужно и полезно, — той прѣдлага и Събранието отпуща. За това казвамъ безполезно е да си губимъ врѣмето по този въпросъ.

Ив. Халачевъ: Думитѣ ми може би отъ нѣкои г-да криво се истълкуваха, или не сж ме разбрали тѣ. Г-нъ Михай-

ловски, ако можъ да кажа, вишаги като ронителъ на манастиритѣ, или какъ да се рѣче, не беше да разбира, че азъ прѣдставявамъ нѣкой манастиръ съ 50—100 души калугери, или 90—100 послушници. Тѣй третира той въпроса. Азъ разбирамъ работата въ самата сжщностъ, че стои тѣй. Този манастиръ е билъ и въ турско врѣме, както и послѣ се е посѣтавалъ отъ гости, които иматъ нужда, да подобратъ климатическитѣ си условия по прѣпорѣка отъ докторитѣ, както и днесъ казватъ, че имало и медицински свидѣтелства, издадени отъ надлѣжитѣ доктори. Да ли докторитѣ знаятъ, или не знаятъ, то е съвършено другъ въпросъ. Манастиря въ врѣме на Руско-Турската война е служилъ за болница и подиръ това се е развалилъ по нѣмане братни послужници и работници, и не е имало срѣдствъ за повдигане на този манастиръ.

Азъ казахъ, че ако Камарата рѣши 5.000 или 1.000 лева, да имъ отпусне, но азъ съмъ на мнѣние, да се отпуснатъ 5.000 лева, въ да не се отпускатъ подъ расположението на егумина, но на Окр. Управление въ Севлиево, което тѣй да кажа, да се погрижи, отъ части за поправяние на пѣтя, а отъ частъ за ремонтиране на 4—5 стаи, че може би тѣзи г-да, които най-много възставатъ, единъ день да ги проводятъ тамъ, за промѣняване на въздуха. (Трошание).

Прѣдсѣд. Моля г-да прѣдставителитѣ, да се не учатъ да тропатъ въ Събранието, че е не прилично.

Ив. Халачевъ: (Продължава). Тѣзи сж причинитѣ, които ме каратъ, да обясна на Събранието, а пѣкъ то може да рѣши както иска. Най-подиръ вий разбирате, всѣки е свободенъ да си даде гласа, въ азъ можъ да прѣдстави много случаи, извѣстно е, че всѣки боленъ не се праща въ болница, а му казватъ: „иди да промѣнишъ хавата“. Сега ако болния отиде отъ Свищовъ въ Търново, или отъ Търново въ Руссе, нѣма да промѣни хавата, а трѣбва да отиде въ нѣкое горско мѣсто.

Правителството, или тѣй да кажа Камарата, сама трѣбва да се погрижи за едно таково помѣщение въ балкана. Най-послѣ съ отпусаннето на 5 или 3 хиляди лева за поправяние на единъ пѣтъ и ремонтниране на 3—4 стаи, нито държавата ще се оскуди, нито нѣкой голѣма помощ ще се даде на това здане, но ще се похарчатъ за една вопиюща нужда. Много пѣти се случва, человекъ дѣте да му се разболѣе, става и отива, а нѣма гдѣ да си постеле, нѣма гдѣ да си въ балкана. Най-послѣ, ако прѣдставителитѣ не искатъ да отпуснатъ, тѣ сж пакъ свободни, въ съжалявамъ, че нѣкои злѣ ме разбраха. Г-нъ Михайловски казва, защо не сж си направили пѣтя? Казвамъ, не сж го направили, защото иматъ само единъ калугеръ и единъ клисаръ.

М-ръ Ст. Стамболовъ: Понеже Събранието позволи да се разисква въпроса повторно, азъ имамъ честь да съобщя, че въ моя бюджетъ се прѣдвидѣ една сума отъ 140.000 лева за построяване на лѣчебни станции. До когато, г-да прѣдставители, нѣмаме нѣкой специаленъ цѣръ за охтиката, съмнѣние нѣма, че тии лѣчебни станции въ планински мѣста бѣха отъ необходимостъ. Мнозина отъ нашитѣ българи, които сж имали злощастieto да се заразятъ отъ тѣзи лоша болѣсть, припущаваха сж се да ходятъ въ Швейцария, Австрия и

други мѣста и да плащатъ хиляди левове, да се цѣрнятъ. Като отиватъ вѣнъ, повечето не знаятъ язика, намиратъ се въ чужди мѣста и въ утеснение, и намѣсто полза, намиратъ врѣда. Въ Габровскій манастиръ отъ ближнитѣ градове, по прѣпорѣжката на докторитѣ, дѣйствително ходили сж тамъ хора болни отъ тая болѣсть и сж намирали голѣма помощъ. Може манастира да не отговори на венчкитѣ изискуеми хигиенически условия; но въ сравнение съ мѣстото, гдѣто болнитѣ сж живѣли и сж се разболѣвали, той прѣдставлява по-добри условия и тамъ които отиватъ, намиратъ файда. Ето защо, като съмъ поставилъ въ този бюджетъ една сума за постройка на лѣчебни климатически станции, не можъ да бждж противъ исканнето на г-на Халачева, за да се отпуснатъ за Габровскій манастиръ 5.000 лева. Азъ съмъ намислилъ да се проводи една особна комисия отъ повѣщитѣ наши доктори, да иде да обиколи повечето мѣста, гдѣто можатъ да станатъ такива климатически станции, и, ако Събранието ми отпусне този кредитъ на 1—2 мѣста да построимъ такива здания и при тѣхъ, да има доктори особно опрѣдѣлени, които да даватъ помощъ на болнитѣ. Защото, това нѣма да улесни богатитѣ. Тѣ можатъ да отидатъ и въ Швейцария, Австрия и пр., за да получатъ помощъ, а сиромаситѣ, които иматъ 20, или 25 напалеона, ще можатъ да отиватъ на такова мѣсто, за да видятъ помощъ. Понеже туй, което азъ турямъ въ бюджета, може да стане и може да не стане; а този манастиръ може да служи наистина като единъ видъ лѣчебна климатическа станция, и понеже много хора отъ блискитѣ градове на този манастиръ, като Руссе, Търново, Севлиево и пр., отиватъ тамъ за помощъ климатическа, то намирамъ, че ако Събранието отпусне 5.000 л., и ако тѣзи пари се харчатъ подъ надзоръ на Севлиевскій окр. управителъ, нѣма да направи злѣ.

Прѣдсѣд.: Има записани още 7 души. Желаетъ ли Нар. Събрание, да се говори още по тоя въпросъ? (Гласове: Не желаетъ.) Който желаетъ да се говори, да си вдигне рѣката. (Трима вдигатъ.) Прѣкратаватъ се дебатитѣ.

Ще дамъ на вотирание прѣдложението на г-на Халачева, което е, да се отпуснатъ 5.000 лева помощъ на Габровския манастиръ, за поправяние нѣтя и стаятѣ, подъ надзора на Севлиевскій окр. управителъ. Който не приема това прѣдложение на г-на Халачева, да си вдигне рѣката. (Меншество.) Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Лука Загурелко, жителъ отъ гр. Разградъ, Русски подданикъ, живѣе още отъ 1880 год. въ България и прѣзъ 1885 год., въ врѣме на Сръбско-Българската война, е билъ главенъ четникъ на Разградското опълчение, проси да се приеме за Български подданикъ.

При прошеннето има прибавени изискуемитѣ свидѣтелства за да бжде приетъ за Български подданикъ. Г-нъ М-ра на Външнитѣ дѣла е изявилъ съгласието си за приемането му и комиссията е на мнѣние да се приеме.

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли нѣкой да говори по приемането на Лука Загурелко за Български подданикъ? (Не.) Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание.

Комиссията прѣдлага, щото Лука Загурелко да се приеме за Български подданикъ. Който не приема това прѣдложение на комиссията, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Максимъ Вѣчеваровъ, жителъ Свищовски, Русски подданикъ, отъ 1880 г. живѣе въ България, жененъ за Българка, има чуждното свидѣтелство, съ което се констатира, че има добро повѣдение и самостоятелно занятие и проси да се приеме за Български подданикъ.

Комиссията намѣри, че той може да бжде приетъ за Български подданикъ, на което се съгласи и г-на М-ра на Външнитѣ дѣла.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на комиссията, което е, да се приеме Максимъ Вѣчеваровъ за Български подданикъ, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Милославъ Михалски, Австрийски подданикъ, по настоящемъ жителъ Софийскій, проси да се приеме за Български подданикъ. Къмъ прошеннето си има приложени: актъ, паспортъ и разрѣшение, че се уволнява отъ своето подданство.

Г-нъ М-ра на Външнитѣ дѣла е съгласенъ за приемането му за Български подданикъ и комиссията моли да се приеме.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото да се приеме Милославъ Михалски за Български подданикъ да си вдигне рѣката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Павелъ Полицинъ, австрийски подданикъ, жителъ Софийскій, проси да се приеме за Български подданикъ. Къмъ прошеннето си има прибавено свидѣтелство отъ Софийското Общинско Управление, чрезъ което се констатира, че той има добро поведение, самостоятелно занятие и че живѣе въ гр. София отъ 1881 година. Г-нъ М-ра на Външнитѣ дѣла е съгласенъ за приемането му за Български подданикъ, сжщо и комиссията е на мнѣние да се приеме за такъвъ.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата ще дамъ на вотирание прѣдложението на комиссията, което е, да се приеме Павелъ Полицинъ за Български подданикъ. Който го не приема, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ А. Коларъ, жителъ Софийскій, който проси да се приеме за Български подданикъ. Къмъ прошеннето си има прибавено едно свидѣтелство, съгласно закона за Българското подданство.

Г-нъ М-ра на Външнитѣ дѣла е съгласенъ за приемането му, сжщо и комиссията е на мнѣние да се приеме за Български подданикъ.

М-ръ Грековъ: Ако е за тоя Коларъ, сега ми иде на умъ, че имаше единъ аптекаръ Колларъ, който се е поминалъ миналата година, — ако е за сжщия, да се остави прошеннето му на страна.

Докл. К. Поповъ: Прошеннето е подадено отъ миналата година.

М-ръ Грековъ: Имаше единъ аптекаръ, който се казваше Колларъ и който живѣше въ моята къща отдолу, ако е той, тогава да се отложи въпроса, за да се испита той ли е, или другъ нѣкой.

Докл. К. Поповъ: Съгласенъ съмъ.

Прѣдсѣд: Понеже въпроса се отлага, нѣма защо да се вотира.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Иосифъ Мървекъ, Австрийски подданикъ, родомъ отъ Ченко, жененъ, баща на 4 дѣца, иска да се приеме за Български подданикъ. Къмъ прошенияето си има приложено едно удостоверение отъ своето правителство, че му се разрешава да приеме наше подданство. Има свидетелство, че отъ 1885 г. живѣе въ България, има добро поведение и съ самостоятелно занятие.

Г-нъ М-ра на Външнитѣ Дѣла е съгласенъ да се приеме, също и комиссията е на мнѣние да се приеме.

Прѣдсѣд: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание. Който не приема Иосифъ Мървекъ за Български подданикъ да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Андрей Ив. Пономаревъ, Русски подданикъ. Просителя отъ началото на 1880 год. се намира на постоянно мѣстожителство въ Княжеството, жененъ за българка, има дѣца и желае да се приеме за български подданикъ. Къмъ прошенияето си има прибавено едно свидетелство отъ Софийското Градско Общ. Управление, съ което се удостоверява, че има добро поведение.

Г-нъ М-ра е съгласенъ да се приеме, също и комиссията.

Прѣдсѣд: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание. Който не приема Андрей Ив. Пономаревъ за Български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Ксенофонтъ Ивановъ Кабриновъ, Русски подданикъ, проси да се приеме за Български подданикъ. Къмъ прошенияето си има удостоверение такова, каквото се изисква отъ закона и едно свидетелство отъ Соф. Град. Общ. Управление, въ което се казва, че просителя живѣе въ България отъ 1887 г. и днесъ за днесъ е старши приемачъ при Соф. Телеграфо-пощенска станция.

Г-нъ М-ра на Външнитѣ Дѣла е съгласенъ за приемането му за Български подданикъ, също и комиссията е на мнѣние, да се приеме за такавъ.

Прѣдсѣд: Понеже никой не иска думата ще дамъ на вотирание прѣдложенияето на комиссията, което е да се приеме Ксенофонтъ Ивановъ Кабриновъ за Български подданикъ. Който не приема прѣдложенияето на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Фридрихъ Гуттъ, аптекаръ въ Ловечъ, Австрийски подданикъ, моли да се приеме за български подданикъ. Къмъ прошенияето си има приложенъ актъ, чрезъ който се удостоверява, че може да бжде приетъ за Български подданикъ. Това прошение е прѣратено чрезъ М-рството на Правосъдието съ мнѣние да се приеме.

Г-нъ М-ра на Външнитѣ Дѣла е съгласенъ да се приеме за Български подданикъ, също и комиссията.

Прѣдсѣд: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание прѣдложенияето на комиссията, което е да се приеме Фридрихъ Гуттъ за Български подданикъ.

Който не приема това прѣдложение да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Австро-Унгарски подданикъ Тома Кулхавъ сега жителъ на гр. Варна, който проси да се приеме за български подданикъ. Къмъ прошенияето има приложено актъ и свидетелство, отъ съдържанието на които се констатира, че има добро поведение и че може да се приеме за Български подданикъ. **Г-нъ М-ръ на Външнитѣ Дѣла** е съгласенъ да се приеме и комиссията е на това мнѣние.

Прѣдсѣд: Ще дамъ на вотирание. Който не приема Тома Кулхавъ за Български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Богомиръ Шимачекъ, жителъ Софийски, който проси да се приеме за български подданикъ. Къмъ прошенияето си е приложилъ свидетелство и актъ, които удостоверяватъ, че той ималъ добро повѣдение и самостоятелно занятие. **Г-нъ М-ръ на Външнитѣ Дѣла** е съгласенъ да се приеме за Български подданикъ и комиссията моли да се приеме за такавъ.

Т. Д. Поповъ: Г-да прѣдставители! Комиссията, както се произнесе, че трѣбва да се приеме лицето, за което е дума сега за български подданикъ, азъ не чухъ г-нъ докладчикъ да каже какъвъ подданикъ е лицето и съ каква народност. Именно това трѣбва да се знае и тогава да се вотира.

Докл. К. Поповъ: Просителя е австро-унгарски подданикъ, по народностъ Чехъ.

Т. Д. Поповъ: Азъ прави запитване, може да не съмъ чулъ, — но моли да ми се опрости, — дали има лицето свидетелства отъ своето консулство, че се освобождава да приеме друго поданство?

Прѣдсѣд: Вие чухте, че докладчика на комиссията заяви, че г-нъ М-ръ е далъ съгласието си да се приеме просителя за Български подданикъ.

Имате ли още нѣщо да говорите?

Т. Д. Поповъ: Нѣмамъ нищо.

Прѣдсѣд: Който не приема прѣдложенияето на комиссията, да се приеме Богомиръ Шимачекъ за Български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Никофоръ Т. Васта, проси да бжде приетъ за Български подданикъ. По народностъ той е русинъ, подданикъ русски, жененъ въ България, има дѣца, има свидетелство и актъ, чрезъ които се констатира че има добро поведение и слѣдователно може да бжде приетъ за български подданикъ. Също и г-нъ М-ръ е съгласенъ за приемането му, и комиссията е на мнѣние да се приеме.

Прѣдсѣд: Който не приема прѣдложенияето на комиссията, което е: Никифоръ Т. Васта да се приеме за Български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. К. Поповъ: Прошение отъ Олимпъ Г. Теофридисъ отъ г. Силистра, гръци подданикъ, проси да бжде приетъ за български подданикъ. Г-нъ М-ръ на Външигѣ Дѣла съ отношение е испроводилъ до Нар. Събрание това прошение, съ мнѣние да се приеме просителя за Български подданикъ.

Комиссията е на сжщото мнѣние.

Прѣдсѣд. Който не приема прѣдложението на комиссията щото Олимпъ Г. Теофридисъ да се приеме за Български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

М-ръ Д. Грековъ: Мисля, има погрѣшка въ името. Просителя се казва не Олимпъ, а Олисъ.

Прѣдсѣд. То ще се поправи.

Докл. Каролѣвъ: Г-да прѣдставители! Жителитѣ отъ село Брѣсть, Никополска околия на брой 52 души съ прошенията си отъ 6 Декемврий мн. 1888 год. молятъ Нар. Събрание да имъ отстжи държавния соватъ, находящъ се въ Никополската околия, називаемъ Кайна-Чешме, съ съсѣди селата: Дебово, Коприва, Мечка и Брацляница, който соватъ е отъ около 8—9.000 дюлума, за да се населятъ въ него соватъ, понеже въ с. Брѣсть земята имъ е много малка и не могла да удовлетворява нуждитѣ имъ. Това прошение отъ миналата прошетарна комиссия било испратено на г-на М-ра на Финанситѣ за да се иска неговото мнѣние и г-нъ М-ръ съ писмото си подъ № 36.676 увѣдомява, че Свищовската окржж. постоянна комиссия искавала мнѣние заедно съ окр. управителъ, щото той соватъ Кайна-Чешме да не имъ се отстжи, защото щѣло да стане негодование отъ съсѣдитѣ села около този соватъ, а да имъ се отстжи държавния соватъ Пладнице, пакъ находящъ се въ Никополската околия. Жителитѣ отъ с. Брѣсть не се съгласяватъ да се прѣселятъ въ совата Пладнице, като настояватъ да имъ се даде Кайна-Чешме.

Комиссията въ засѣданието си отъ 23-й того искавала мнѣние да имъ се остави прошенията безъ послѣдствие, защото, както Свищовската постоянна комиссия, тѣй и окр. управителъ сж исказали мнѣние да не имъ се отстжи този соватъ.

Г. Караколевъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, нѣкакъ този въпросъ повече да се обясни и ще помоля г-нъ М-ръ на Финанситѣ да расправи да ли тѣзи хора нѣматъ постоянно жилище, или искатъ да се дигнатъ, да се изсѣлятъ отъ жилищата си; защото, до колкото можахъ да чуя отъ г-на докладчика, той казва, че искатъ да имъ се отстжи този соватъ, за да отидатъ и се засѣлятъ за въ бждѣще. Ако е така, тогава може да имъ се отстжи, защото и тѣ сж хора, които плащатъ данъкъ. Ако е тѣй работата, нетрѣбва да оставяме прошенията имъ безъ послѣдствие. За това моля г-на М-ра на Финанситѣ да обясни въпросътъ.

М-ръ Хр. Вѣлчовъ: Обстоятелственното изучаване на този въпросъ се намира въ самото отношение на Финансовото Министерство; тѣй щото, повече отъ това, което е тамъ съобщено, не можъ да съобща.

Прѣдсѣд. Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото прошенията на жителитѣ отъ с. Брѣсть, Никополска околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Единъ вдига). Остава се безъ послѣдствие.

Докл. Каролѣвъ: Поборника отъ 5 дружина Атанасъ Даниловъ, родомъ отъ с. Вѣлица (Македония), сега живущъ въ г. Дуница, съ прошенията си отъ 7 Ноемврий т. г. моли Нар. Събрание да му отпустне ежемѣсечна пенсия, за да може да прѣхранва седмочленното си семейство. При прошенията си приложилъ документи издадени му отъ командира на 5-та опълченска дружина, за че той е билъ опълченецъ, че е зималъ участие въ военнитѣ дѣйствия въ Русско-Турската война и че е награденъ съ разни ордени.

Комиссията въ засѣданието си отъ 23 того, като взе прѣдъ видъ, че правителството го е възнаградило веднажъ за всѣгда съ 160 лева врѣменно пособие и му е отпустнало 35 уврата земи въ с. Горна-Баня, Дуничка околия, и че той е още младъ и способенъ за работа, рѣши прошенията му да остане безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото прошенията на просителя Атанасъ Даниловъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Каролѣвъ: Стою Драгиевъ жителъ отъ гр. Сливенъ съ прошенията си отъ 18 Ноемврий т. г. моли Нар. Събрание да му увеличи пенсията, понеже отпустнатата му пенсия 25 лева мѣсечно му била недостатъчна да прѣхранва тричленното си семейство и понеже той като билъ на дѣйствителна военна служба прѣвъзъ 79 год. въ гр. Сливенъ, при изпълнение на служебнитѣ си обязанности си поврѣдилъ лѣвата ржка и лѣвий кракъ. При прошенията си приложилъ свидѣтелство № 4716 отъ Сливненското град. общ. управление, което удостовѣрява, че той е свършено бѣденъ.

Комиссията въ засѣданието си отъ 23 того, като взе прѣдъ видъ, че той получава една помощъ отъ 25 лева мѣсечна пенсия, рѣши да остане прошенията му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото прошенията на Стою Драгиевъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Каролѣвъ: Има още двѣ прошения, подадени пакъ отъ поборници, съ които искатъ да имъ се увеличатъ пенсиятѣ, нѣ понеже г-нъ М-ръ на Вжтр. Дѣла се съгласява щото прошения, съ които се иска до 25 лева пенсия, да се прѣпратятъ нему, за негово по-нататъшно распорѣждане, азъ съмъ съгласенъ съ прѣдложението на г-на М-ра да ги отложимъ.

Прѣдсѣд. Докладвайте прошенията, за свѣдѣние на Събранието.

Докл. Каролѣвъ: Поборника Никола Мирковъ жителъ отъ гр. Пещера, съ прошенията си отъ 29 Октомврий т. г. моли Нар. Събрание да му увеличи пенсията отъ 15 на 100 лева мѣсечно, понеже 15 лева не сж стигали за

дрѣхи на дѣцата му, а камоли да може да прѣхранва 5 членното си семейство. За че е поборникъ и взелъ участие въ военнитѣ дѣйствия прѣвъ Русско-Турската война, приложилъ е документъ редовенъ за тая цѣль и документъ, че е награденъ съ разни ордени. Приложилъ е още едно медицинско свидѣтелство подъ № 300 отъ Пещерскии околийски лѣкаръ, което удостовѣрява, че той е на 63 годишна възраст, страдалъ отъ хроническа болѣсть по всичкитѣ стави, ревматизмъ сжщо и прѣститѣ на краката му измръзнували отъ студеното врѣме и чувствувалъ болѣсть.

Коммиссията въ засѣданieto си отъ 23 того като имѣ прѣдъ видъ първо, неговитѣ заслуги, второ, че семейството му се състои отъ 5 члена, трето, старостъта, която не позволява вече да може да работи и четвърто, че е сакалъ, рѣши да му се увеличи пенсията отъ 180 на 300 лева годишно.

Прѣдсѣд. Понеже г-нъ М-стръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла заявилъ, че по закона Министерството може да отпуца до 300 лева пенсия годишно, за това моли да не се вотиратъ такива прошения, а да се прѣврататъ въ М-рството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Съгласно ли е Нар. Събрание, щото това прошение да се прѣврати въ М-рството на Вжтр. Дѣла? (Гласове: Съгласни). Който не е съгласенъ да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се да се прѣврати въ М-рството.

Г. Караколевъ: Само онѣзи прошения можтъ да се прѣврататъ въ М-рството, на които не е отпущната пенсия, а просителя иска увѣличение на пенсията му и слѣдователно Нар. Събрание може да се произнесе дали да се увѣличи, или не.

Прѣдсѣд. Съгласно закона за поборницитѣ, М-рството на Вжтр. Дѣла може да дава до 25 лева мѣсечна пенсия.

Г. Караколевъ: То дало 15 лева, а сега просителя се отнася до Нар. Събрание, то трѣбваше да разискваме.

Прѣдсѣд. Вие чухте, че Нар. Събрание желае да се прѣврати това прошение на М-стра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, и трѣбваше да вдигате ржка за това, а понеже не вдигнахте, трѣбва да се съгласите и вий.

Докл. Каролевъ: Поборника Панайотъ Людкановъ отъ гр. Сливенъ, съ прошениято си отъ 6 Ноемврий т. г. моли Нар. Събрание, да му увѣличи пенсията отъ 200 лева на 300 лева годишно.

Коммиссията въ засѣданieto си отъ 13 того 1) като взе въ прѣдвидъ заслугитѣ на тои поборникъ, 2) че той е раненъ въ лѣвата ржка въ Шипченский Балканъ, която сега съвършено изежхнала, за което прилага тукъ и медицинско свидѣтелство № 147 и 3), че отъ свидѣтелството № 4929 отъ Сливенското Общ. Управление се вижда, че той е бѣдеиъ съ тричленно семейство, рѣши да му се увѣличи пенсията отъ 200 лева на 300 лева годишно.

Прѣдсѣд. И това прошение ще трѣбва да се прѣврати на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Съгласно ли е Нар. Събрание. (Гласове: Съгласни). Който не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи приема се.

Давамъ на 5 минути отпущкъ.

(Послѣ распускъ).

Прѣдсѣд. (Звъни). Засѣданieto се отвара. Г-нъ докладчикъ Цвѣтковъ има думата.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Като докладчикъ на финансовата коммиссия, ще ви докладвамъ въ днешното засѣдание нѣколко прѣдложения, които сж прѣдставени отъ М-ра на Финанситѣ, по които коммиссията се е произнесла.

На основание чл. 5 отъ закона за сключване търговски договори отъ 1887 год., г-нъ М-ръ на Финанситѣ съ отношение отъ 10 Ноемврий подъ № 39097 прѣдлага на утвърждение сключената търговска спогодба съ държавитѣ: Англия, Германия, Франция, Швейцария и Австро-Въгрия. Тѣзи договори, г-да прѣдставители, сж сключени въ пришествието на прѣдставители, както отъ страна на Българското правителство, така и отъ страна на другитѣ държави, които спомѣнахъ. По тѣзи договори нѣма и какво да се разисква и споредъ общеприетия у насъ редъ би трѣбвало да се одобрятъ отъ поч. Събрание съ аklамация.

За това коммиссията намѣри, че тѣзи спогодби сж направени на законно основание и моля поч. Нар. Събрание да ги одобри.

Прѣдсѣд. Има ли нѣкой да говори по прѣдложенieto на коммиссията. (Нѣма). Който не одобрява сключенитѣ отъ правителството търговски договоръ съ иностраннитѣ държави, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи одобряватъ се.

Докл. (Чете): Прѣдложение отъ М-рството на Финанситѣ съ дата 7 Ноемврий 1890 година, подъ № 38626, което има слѣдующето съдържание:

„М-рство на Финанситѣ. Отдѣление за държавната и Обществениата Отчетностъ. № 38626. Ноемврий 7 день 1890 година гр. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на VI Обикн. Нар. Събрание.

Г-не Прѣдсѣдателю!

Слѣдъ обнародванието на приетия отъ V Нар. Събрание, въ III му редовна сесия расходенъ бюджетъ на Княжеството за 1890 год. се оказа, че, по станали отпущения, не сж могли да бжджтъ внесени нѣкои сумми, приети отъ Събранието при гласуванието на сжщия бюджетъ, за разноски по разнитѣ Министерства. Нъ понеже тия разноски по сжществуто си трѣбваше безъ отлаганне да ставатъ прѣвъ настоящата 1890 год., то вслѣдствие докладътъ ми до Министерскийтъ Съеѣтъ отъ 22 Януарий т. г. подъ № 2481, тоя послѣдний въ XIV си постановление отъ 1 Май т. г. (протоколъ № 30) постанови слѣдующото:

Расходний бюджетъ на Княжеството за 1890 год. ще функционира тѣй, както се намира отбѣлзванъ въ стенографическитѣ протоколи на Нар. Събрание.

Ако нѣкоя отъ вотираниитѣ сумми не е помѣстена въ отпечатанийтъ бюджетъ, стойността ѣ да се отпуца отъ ковчежничеството подъ расписка и въ идущата сесия на Събранието да се оформи нейното отпущание.

За да можтъ, прочее да се оформятъ горѣпомѣнжитѣ разноски, имамъ честь, по височайше одобрение докладъ

отъ 27 Октомврий т. г. подъ № 37289 да ви помоля, г-не прѣдсѣдателю, да внесете въ Нар. Събрание на разглеждане и одобрение приложения при настоящето „законопроектъ за свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 84.210 лева.

(подп.) Министръ на Финанситѣ: Хр. Вѣлчовъ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 84.210 лева.

I. Разрѣшава се на означенитѣ по-долу Министри да произвеждатъ допълнително къмъ бюджета за 1890 год. слѣдующитѣ разпоски:

1) на Министра на Финанситѣ:

а) по държавнитѣ дългове.

Къмъ кредита по гл. II, § 7, за пенсия на съпругата на покойний поборникъ и прѣдсѣдателъ на Нар. Събрание Захари Стояновъ лева 3.600.

б) по Министерството на Финанситѣ:

Къмъ кредита по гл. XIII, § 59, за купуване канцелярски принадлежности на пжтующитѣ земледѣлчески учители лева 750.

2) на М-ра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Къмъ кредита на гл. I, § 1, за съдържание на счетоводителя при същото Министерество прибавенитѣ годишно въ повече лева 600.

Също по гл. IV, § 19, за съдържание на кятинина при Княжеското въ Цариградъ Агенство, прибавенитѣ годишно въ повече лева 360.

3) на Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла:

Къмъ кредита по гл. XVI, § 38, за съдържание на 3 лѣкари съ по 4.800 лева, на 6 фелдшери съ по 1.200 л., за слуги по 1500 л. годишно за откривание на III класни болници въ Балчикъ, Кула и Вѣлослатина всичко лева 26.100.

Също по гл. XX, § 49, за наемъ на болнични помѣщения и канцеларии на лѣкаритѣ въ околитѣ, гдѣто нѣма аптеки и за незначителни поправки на тия помѣщения въ повече лева 26.000.

4) на Министерството на Народното Просвѣщение:

Къмъ кредита по гл. II, § 27, за врѣмenni расходи, за купуване машини и всѣкакъвъ видъ орѣдия, сѣчива и пр. за тритѣ училища лева 15.000, и

5) на Министерството на Правосѣдието:

Прѣдвиденитѣ въ бюджетопроекта за 1890 год. по гл. II, § 12, за възнаграждение по законодателни и други научни работи отъ съдебното вѣдомство за всички, било и чиновници даже, лева 10.000.

Къмъ кредита по гл. V, § 18, за заплата на още единъ подсекретаръ при Софийскій Окр. Сѣдъ годишно лева 1800.

II. Горѣизложенитѣ сумми да се отнесжтъ къмъ бюджета на горѣномѣнитѣ Министерства за 1890 год.

Комиссията разгледа този законопроектъ за свѣрхсмѣтенъ кредитъ и като намѣри, че тия расходи, които сж направени независимо отъ суммитѣ, прѣдвидени и отпсутнати отъ Нар. Събрание, сж справедливи и редовни, на мнѣние е да се одобрятъ.

Прѣдсѣд.: Който не одобрява мнѣнието на комиссията да се одобрятъ израсходванитѣ 84.210 лева свѣрхсмѣтенъ кредитъ прѣдставенъ отъ М-ра на Финанситѣ, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Значи одобряватъ се.

Докл.: (Чете):

„М-рство на Финанситѣ. Отдѣление за прѣвитѣ даждии. № 38647. Ноемврий 7 день 1890 год. гр. София.

До г-на Прѣдсѣдателю на VI Обикн. Нар. Събрание.

Г-не Прѣдсѣдателю,

Въ повѣренното ми М-рство има постѣпнили прѣписки, съ които се иска опрощаванieto на сумми, дължими за разни даждии отъ лица, които пригезаватъ недвижими имоти, отъ които не се получава никакъвъ доходъ.

Понеже закона не допуца опрощаванieto даждията на подобни, като въ горния случай, лица, които иматъ повече имоти, освѣнъ изрично казанитѣ въ чл. 355 отъ врѣмениитѣ правила за устройството на съдебната часть въ България, то за това имамъ честь да ви помоля, г-не прѣдсѣдателю, да поднесете на благоусмотрението на г. г. прѣдставителитѣ изложеното по-долѣ въ кратце съдържание на горнитѣ прѣписки:

Първо. Сливненската окр. постоянна комиссия съ постановление отъ 17 Октомврий т. г., подъ № 114, ходатайствува да се опростятъ на Зафира Стоянова отъ с. Хамбарлий, К.-Агаческа околия, наложенитѣ на мжжъ ѝ, който се поминжалъ, даждии за 1887 г. десятъкъ 19 л. 06 ст. емлякъ 10 лева 95 ст. и 1888 г. десятъкъ 59 л. 35 ст., лозя 15 л. и 34 ст., емлякъ 10 л. 95 ст., серчимъ 1 л. 20 ст. Понеже Стоянова се намирала въ съвѣлмъ бѣдно положение, та не можала да се наплати, при всичко, че притѣжавала около 35 уврати ниви, нѣ послѣднитѣ не били обработвани. Освѣнъ това тя се грижала за прѣхраната на своето дѣте и за други двѣ сирачета останали отъ покойния ѝ синъ.“

Комиссията, като намѣри прѣдложението на М-стра на Финанситѣ за умѣтно, на мнѣние е да се упростятъ тия сумми, които се прочетоха и моли поч. Събрание, да се съгласи и вотира за опрощаване на тия сумми.

Г. Караколевъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че и други такива прошения има за опрощаване на пари и ако се не лѣжа въ други Събрания се правѣше друго яче, че по окрѣзи се опрощаване, а не по заявления на частни лица. Миналата година на всички несѣстоятелни се е прѣдставилъ списъкъ и имъ се опрощавало. За това да стане и сега така.

Прѣдсѣд.: Въ Нар. Събрание се разгледаха всички прѣдложения, които постѣпиха по отдѣлно. Минжлата година М-рътъ на Финанситѣ прѣдстави по-отдѣлно тукъ окрѣзитѣ и тѣ се разгледаха. А сега той е прѣдставилъ такова прѣдложение, което се дава на комиссията, която, като докладва, Нар. Събрание трѣбва да го рѣши.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Както обясни и г-нъ прѣдсѣдателъ, тѣзи прошения по просба на частни лица сж внесени въ Финансовото Министерество и то

намира, че тѣзи сумми трѣбва да се опростятъ, а да се чѣка заедно съ другитѣ, нѣма нужда. Туй щото комиссиията намѣри за нужно още въ днешното засѣданне да се докладватъ.

В. Икономовъ: Г-да прѣдставители! Азъ не съмъ — макъръ и малка да е тѣзи сумма, която се иска да се опрости, — на миѣние да се съгласимъ съ комиссиията да се опростятъ, по тѣзи съображения. Ний ще дадемъ поводъ, г-да прѣдставители, щото почти всѣки единъ бѣденъ, т. е. у насъ въ България най-богатитѣ селяни притѣжаватъ не повече отъ 20—30 уврата ниви, и когато човѣкъ притѣжава 30 уврати ниви, той се смѣта отъ сръдна рѣка, за човѣкъ, който е въ състояние да искава прѣпитанието си и да плаща на правителството даждие. Азъ мисля, че ако дадемъ поводъ и разрѣшимъ този въпросъ по този начинъ, ще имаме 200 души такива хора, които съ 20 дюлюма, а не 35, да дохождатъ и да искатъ опрощаване на тѣхнитѣ даждии, и тогава не ще можемъ да покриемъ бюджетнитѣ расходи. Заради това моли да се не удобрява миѣнието на комиссиията и да не се опрощаватъ тѣзи пари, защото, ако направимъ туй, ще дадемъ поводъ, щото кждѣто минува заякя, да мише и кола.

Д. Кознички: Г-да прѣдставители! Азъ вѣрвамъ, че нѣма да се намѣри прѣдставителъ по между ни, който да желае на едно нещастно семейство съ 3 дѣца сирачета и жена и като се констатирало на мѣстото и именно съставенъ актъ, че трѣбва непременно да се опростятъ тѣзи пари и да иска прѣдъ Нар. Събрание да обезпастливи едно бѣдно семейство и да му продаде 30-тѣхъ уврата земя за да се взематъ 70 лева данѣкъ и слѣдъ една година какво ще стане съ тѣзи нещастници? Тогава трѣбва да имъ дадемъ помощъ, да ги хранимъ. Инакъ не става. Ако е работата само да искаме отъ едни земледѣлци, че не знаятъ да си украсятъ своето искание, да наведжтъ думи много гладки, аке е работата само за това казвамъ, че не трѣбва да се опрощаватъ, тогава и азъ съмъ съгласенъ; но вѣрвамъ, г-да прѣдставители, че нѣма да се съгласите съ миѣнието на г-на Икономова, а непременно ще се съгласите съ това на комиссиията да се опрости този малѣкъ данѣкъ на тѣзи нещастни три сирачета и жена. (Гласове: Исчерпанъ е въпроса.)

В. Градинаровъ: Г-да Прѣдставители! Азъ нѣма да забѣлѣжа на г-на Икономова, гдѣто повдигна този въпросъ, че не трѣбвало да се опрощава тѣзи сумма, именно за туй защото той първъ пакъ засѣдава въ Нар. Събрание и не е още видѣлъ, че Нар. Събрание е опрощавало сумми не отъ 100 лева, на несъстоятелни длѣжници на държавата, но съ стотини хиляди лева. Ако г-нъ Икономовъ си дадѣше трудъ и прочетѣше протоколитѣ отъ миналитѣ Събрания, щѣше да види, че на Варненския окръгъ сж опростени 112.000 лева даждие отъ несъстоятелни данѣкоплатци, сжцо на Сливенския, Ст.-Загорския, Търновския и пр. Едва ли има окръгъ въ България, гдѣто да нѣма несъстоятелни длѣжници. Не вѣрвамъ, че г-нъ Икономовъ ще бжде толкова скжпъ, щото да настоява да се отхвърли прѣдложението на комиссиията и да се искатъ тѣзи пари отъ тѣзи

вдовица, като ѝ се продаде най-сжщественото нѣщо, отъ което се прѣхранва, именно бакжрчетата, чергитѣ и най-послѣ дѣцата. Ако това е желанието на Нар. Събрание да направимъ тѣзи жена най-нещастна, само да съберемъ 100 л., съгласенъ съмъ съ г-на Икономова. Азъ не вѣрвамъ, че ще бждете толкова скжперици, щото да се съгласите съ неговото миѣние. Това за отговоръ на г-на Икономова. Колкото до въпроса, който подигна г-нъ Караколевъ, че минклата година не се правило туй, азъ намиграиъ, че може да се разиска този въпросъ така: трѣбвали да се опростжтъ тѣзи сумми или не. Ако има и други сумми, г-нъ Караколевъ може да направи едно запитване къмъ г-на М-ра на Финанситѣ, защо не ги внесе въ Нар. Събрание за опрощаване. А сега трѣбва да се ограничимъ основателно ли е исканието на комиссиията да се опрости тѣзи сумма, или не. Споредъ менъ е основателно, защото това положение на тѣзи вдовица е констатирано отъ една окр. постоянна комиссиия. Кое може да бжде по-близко къмъ населението освѣнъ окр. постоянна комиссиия и окр. управителъ? Не трѣбва да забравя г-нъ Икономовъ, че едно постановление на окр. постоянна комиссиия се прѣдава на окр. управителъ за надлѣжно распорѣждане и прѣвращане на надлѣжното М-рство. Ако окр. управителъ или по-добрѣ финансовитѣ чиновници, които участвуватъ въ такова едно събрание, когато се опрѣдѣляватъ правителственитѣ даждии, ако финансови чиновникъ, прѣдставители на хазната не се е увѣрилъ въ нѣманието възможностъ да се събержтъ тия пари, никога нѣмаше да подпише постановлението. При това не може туку туй постоянната комиссиия да внесе въпроса за опрощаването на тѣзи сумми, а така сжцо и М-ра на Финанситѣ, ако не се е увѣрилъ въ истинността на това, което се прѣдлага отъ неговитѣ органи, никога нѣма да го внесе въ Събранието за опрощаване. Ето защо, азъ мисля, че не трѣбва да се не опрощава; но най-послѣ Нар. Събрание е господаръ. Прѣдлагамъ да се прѣкратятъ дебатитѣ. (Гласове: Исчерпанъ е въпроса.)

Прѣдсѣдъ: Желаетъ ли Нар. Събрание да се говори още по този въпросъ? (Никой не иска думата.) Който желае да се говори, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига.) Дебатитѣ се прѣкратяватъ. Ще дамъ на вотирание прѣдложението на комиссиията, което е собствено прѣдложение на М-ра на Финанситѣ, да се опростятъ на вдовицата Зафира Стоянова даждията 70 лева. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: „Второ. Врачанската окръжна постоянна комиссиия, съ постановление отъ 25 юлий 1888 г. моли да се опростятъ слѣдующитѣ сумми отъ разни даждии. 1877/78 — 1888 и 1889 год. въ Врачанската околия, а именно: на гр. Вратца за 1877/87, десѣтъкъ 6384 л. 55 ст.; поземеленъ налогъ и абонамента отъ лозита 6485 л. 01 ст.; емлякъ 2070 л. 65 ст.; теметуатъ 538 л. 92 ст. и серчимъ 3 лева и за 1888 г. поземеленъ налогъ и абонаментъ отъ лозита 596 л. 52 ст. и емлякъ 280 л. 74 ст.; на с. Бѣла-Руска за 1877/87 год. десѣтъкъ 6 л. 24 ст.; лозя 12 л., емлякъ 14 л. 40 ст., за 1888 год. десѣтъкъ 5 л. 32 ст. лозя 12 л., емлякъ 4 л. 80 ст. и за 1889 г.

емлякъ 4 л. 80 ст. и лози 12 лева; на с. Власатица за 1877/87 лозя 8 лева 93 ст., емлякъ 17 лева 50 ст., за 1888 г. емлякъ 4 л. 20 ст.; на с. Краводеръ за 1877/87 десятъкъ 494 л. 09 ст.; лози 541 л. 84 ст., емлякъ 612 л. 42, сърчимъ 14 л. патентъ 30 лева; за 1888 г. десятъкъ 108 л. 52 ст., лози 95 л. 75 ст.; емлякъ 220 л. 55 ст., и за 1889 год. емлякъ 121 л. 34 ст.; на с. Пудрия за 1877/87 г. десятъкъ 181 л. 25 ст., лози 63 л. 15 ст.; емлякъ 109 л. 30 ст.; сърчимъ 3 л. за 1888 г. десятъкъ 37 л. 60 ст.; лози 16 лева 25 ст.; емлякъ 23 л. 45 ст. и за 1889 г. емлякъ 23 л. 45.; на с. Уровене за 1877/87 г. десятъкъ 28 л. 20 ст.; лози 4 л. 80 ст.; емлякъ 23 л. 70 ст.; 1888 г. десятъкъ 9 л. 15 ст.; лози 2 л. 25 ст.; емлякъ 7 л. 90 ст., и за 1889 год. емлякъ 7 л. 90 ст., и на с. Кривидолъ за 1877/87 г. десятъкъ 309 л. 69. ст.; лози 48 л. 59 ст.; емлякъ 176 лева 22 ст. сърчимъ 1 л. 20 ст.; бегликъ 9 л. за 1888 г. десятъкъ 42 л. 80 ст.; емлякъ 34 л. 45 ст., и за 1889 год. емлякъ 34 л. 35 ст., и лози 6 лева 58 ст.

Тъзи сумми се дължатъ отъ лица, притѣжающи по нѣколко недвижими имоти, които не били обработвани по причиня, че нѣкои отъ тѣхъ даноплатци били изселени неизвѣстно дѣ и измръбли, като оставали вдовици съ малолѣтни дѣца, та нѣмало кой да се грижи за обработването на имотитѣ, други пъкъ ако и да ги обработвали, едва ли можели да получаватъ възнаграждение за труда си, понеже имотитѣ имъ били отъ долно качество.“

Комиссията освѣнъ тия обяснения разгледа всички тѣзи книжа, които се намиратъ въ Финансовото М-рство, и като се увѣри въ истинността имъ, доде до заключение, че дѣйствително трѣба да се опростятъ тѣзи сумми на тия села, както се прочетоха тукъ и моли Нар. Събрание да се съгласи за опрощението на тия сумми.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата да говори, ще се вотира прѣдложението на Финансовото М-рство, както се то прочете, което комиссията удобрява, и което се отнася до опрощаване разни даждия въ нѣкои села на Врачанска околия. Които не приематъ това прѣдложение, да дигнатъ рѣка. (Никой не дига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: „Трето. Ст.-Загорската окр. постоянна комиссия съ постановление отъ 3 февруарий т. г. № 63, моли за опрощение даждията на баба Димчовица отъ с. Кючукъ Хасанъ, Сейменска околия, именно за 1879/86 абонаметъ 1 л. и 87 ст. за 1887 г. десятъкъ 90 ст. абонаментъ 3 л. и за 1888 г. тоже абонаментъ 3 л. — всичко 8 л. 77 ст., която сума нѣмало възможность да се събере, понеже Димчевица била глухо-нѣма и съ едно дѣте за прѣхраната на което едвали искавала отъ прихода на имота си, който състоялъ отъ 20½ уврати нива и едно лозе.“

Комиссията намира това прѣдложение на г. М-ра на Финанситѣ за справедливо и се съгласява да се опрости тжъз сума на баба Димчовица, вслѣдствие на което моли почитаемото Нар. Събрание да се съгласи и то.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата да говори, ще се вотира прѣдложението на г. М-ра на Финанситѣ,

което приема и комиссията. Които не приематъ, да дигнатъ рѣка. (Никой не дига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: „Четвърто: Английскій въ Варна Вице-консулъ, г. А. Г. Брофи, съ прошение отъ 21 априли т. г., до М-вото, моли да му се прѣсвѣматъ отъ кадастра за 1882 г. до 1885 год. 1343 л., наложени върху имотитѣ му въ с. Къзънджикъ, Айтоска околия, понеже при опрѣдѣление окладитѣ общ. управление оцѣнило имотитѣ му по скѣпо отъ съсѣднитѣ, при всичко, че тѣ били отъ по-добро качество, М-вото първата просба му отхъррило, защото пропусналъ опрѣдѣления по закона срокъ за оспорване. Но просителтъ изново подалъ прошение и молилъ да се внесе въпроса на разрѣшението на Нар. Събрание.

Комиссията като изучи тозъ въпросъ добръ, дойде до заключение, че прѣдъ видъ на това, първо, че противъ емлячитѣ комиссии, които бѣха назначени да оцѣняватъ недвижимитѣ имоти за облаганието имъ съ емлякъ, се даваше извѣстенъ срокъ за свободно оплакване прѣдъ контролната комиссия; второ, прѣдъ видъ на това, че просителтъ не упражнилъ това си право, който закона му дава, въ опрѣдѣления срокъ, — намира прѣдложението на г. М-ра на Финанситѣ за незаконно и го остава безъ послѣдствие, като моли и почитаемото Нар. Събрание да се съгласи съ това мнѣние на комиссията.

М-ръ Хр. Вѣлчевъ: Просителтъ Английскій Вице-консулъ въ Варна, е водилъ дълга прѣписка по тоя въпросъ. Той дѣйствително е пропусналъ срокътъ за оспорване, опрѣдѣленъ отъ закона, но отъ друга страна, отъ изслѣдванитя, които станаха по това, доказа се нагледно, че дѣйствително налогътъ нему е увеличенъ и не се знае по какви причини, може би отъ неувѣние на оцѣнителитѣ, или пъкъ това е направено нарочно. На всѣки начинъ, констатира се, че неговитѣ имоти сж оцѣнени по скѣпо отъ колякото съсѣднитѣ, при всичко, че послѣднитѣ сж били отъ подобро качество. За това азъ мисли, че е справедливо да се удовлетвори просбата на просителя, толкова повече, че той е отежтветувалъ въ онова врѣме и не е могълъ на врѣме да заяви дѣто се слѣдвало. Тѣй щото само за едно просрочване, по такъвъ случай, не ще бжде справедливо отъ страна на Нар. Събрание да откаже на просбата му. За това азъ моля Нар. Събрание да се съгласи за опрощение на тая сума.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Цѣлата сума е 1343 л.

Къраколевъ: Може да стане това нѣщо, но прѣди всичко трѣбало да отиде на мѣстото една комиссия, да види дали оцѣненито на неговитѣ ниви е по-големо и дали неговитѣ ниви сж отъ по-добро качество. Тогава да се опрѣдѣли какво именно слѣдва да плати, а повечето което е — да му се опрости. Но тукъ по неговото само искание прѣдлага да му се опрости една сума отъ хилядо и толкова лева, че тогава по каква оцѣнка послѣ ще плаща? Непрѣменно той трѣбва да има по хубави ниви и за това му сж по скѣпо оцѣнени. Нивитѣ се оцѣняватъ по разни качества: първо качество 5 л., а 5 кач. може да се оцѣни единъ левъ. Тѣй щото, ако се констатира, че се равняватъ по качество неговитѣ ниви на съсѣднитѣ, добръ, но за да се испита това, трѣба да се отложи рѣшението за друго заседание.

Прѣдсѣд.: Г-нъ М-ръ на Финанситѣ каза, че това е констатирано.

М-ръ Хр. Вѣлчевъ: Това искахъ да кажа и азъ, че изслѣдванието е станало. Сега ако желае Нар. Събрание на ново да стане провѣрка, може, но мисля, че ще бѣде излишно. То е старъ въпросъ отъ 2 год. се тѣй се влачи и по нѣмание на вѣрше само не е билъ до сега внесень въ Нар. Събрание.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата да говори, ще дамъ на вотирание прѣдложението на г. М-ра на Финанситѣ: да се опрости емляка отъ 1343 л. на Английския Вице-консулъ въ Варна.

Г-нъ докладчикъ настоява ли на своето прѣдложение.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Щомъ г. М-ръ намира, че е законно да се опрости, азъ се съгласявамъ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Които не приематъ това прѣдложение на г. М-ра на Финанситѣ, да дигнатъ ржка (Никой не дига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Има друго прѣдложение отъ г. М-ра на Финанситѣ, първо: по продажбата на едно праздно мѣсто, воденичище, състояще отъ 1½ дюлюма, останало отъ невъзвърналия се отъ бѣгство турчинъ Юсеинъ Ефенди, находяще се въ с. Кужица, Вѣлоградска околия; второ: въпросътъ за отстъпването една правителствена нива отъ 16 дюл. на Мина Стоянова, изъ с. Кужица, Видинска околия, като се счита оцѣнката имъ по 20 л. за дюлюмъ.

По тия два въпроса има двѣ постановления отъ страна на Видинския окр. съвѣтъ. Той съ протокола си отъ 22 априлъ 1885 г. постановлява да ходатайствува прѣдъ Видинския окр. управителъ за продажбата на въпросното воденичище на публиченъ тѣргъ. Второ постановление отъ същия да ходатайствува прѣдъ окр. управителъ, щото да утвърди публ. тѣргъ. Г-нъ М-ръ, като прѣпраща тѣвъ двѣ постановления, намира, че това ходатайство на Видинския окр. съвѣтъ е справедливо, защото тѣзи двѣ мѣста сж толкова малки и правителството нѣма възможность да ги дава подъ наемъ. За това намира за нужно да се продадатъ тѣвъ мѣста. Комиссията разгледва товъ въпросъ, и като намира, че това прѣдложение е справедливо, защото въпроснитѣ мѣста били необходими на съѣдство на желающитѣ да ги купятъ; освѣнъ това, като тѣ се задѣлжаватъ да заплатятъ слѣдуюмата се сума, на мнѣние е да разрѣши Нар. Събрание, щото тѣвъ мѣста да се продадатъ на споменатитѣ лица, по опрѣдѣлената цѣна отъ окр. постоянна комиссия.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата да говори, ще дамъ на вотирание това прѣдложение. Които го не приематъ, да дигнатъ ржка. (Никой не дига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Трето. Да се отстъпи на с. Кая-Бурунъ, Ямболска околия, правителств. землище „Могила“, състояще отъ 144 дюл., оцѣнено по 7 лева дюлюма.

По тоя въпросъ има постановление отъ Сливенската окржжна постоянна комиссия, съ протоколь № 63, отъ 21 Априлий 1887 год., съ което моли за тѣвъ отстъпка на тѣвъ 144 дюл., оцѣнени по 7 лева — всичко на сума 1008 л.

Комиссията, като се удостовѣри, че това мѣсто било необходимо нужно на това село и че оцѣнката е умѣрена,

на мнѣние е щото да се продаде мѣстото на туй село по същата оцѣнка.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата да говори, ще се вотира това прѣдложение: които не го приематъ, да вдигнатъ ржка. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Четвърто. За продажбата на една правителствена ливада на Гаврилъ Цековъ, отъ с. Вирове, Ломска околия, състояща отъ 14 дюлюма, като се счита оцѣнена по 8 лева дюлюма.

За тоя въпросъ Ломската окр. постоянна комиссия съ журналното си постановление № 34, постановлява, щото тѣвъ 14 дюл. като несъставляватъ голѣмо пространство, да се отстъпятъ на Г. Цоковъ, отъ с. Вирове, по 8 л. дюл.

Комиссията намира това прѣдложение на г. М-ра справедливо и моли почит. Нар. Събрание да разрѣши това.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска да говори, ще се вотира това прѣдложение. Които го не приематъ, да вдигнатъ ржка. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Игуменътъ на манастира Св. Петръ и Павелъ, Вѣла църква, Рупчоска околия, съ прошение иска да му се отстъпи правителств. мѣстность „Паналашъ“, отъ 60—80 дюл. да се посѣва и позволение отъ близосѣдната гора да се ползува съ дърва за горене, безъ възнаграждение. Пловдивската окр. постоянна комиссия съ протоколь № 207, отъ 10 Октомврий 1888 г. е постановила, че намира за добръ да се отпусне до сега разработваната земя, називаема „Паналашъ“, на манастира Св. Петръ и Павелъ, Вѣла църква, отъ 60—70 дюл., да се обработва за манастира, като си плаща кадастралний данѣкъ; а сжщо да се отпусне пасище за добитѣка и другъ материалъ отъ гората „Паналашъ“.

Понеже комисията намира за справедливо това отстъпване и г. М-ра на Финанситѣ е съгласень, то моли Нар. Събрание да приеме това прѣдложение, т. е. да се отстъпятъ тѣвъ мѣри на манастира само съ право на ползувание.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска да говори, ще се вотира това прѣдложение. Които го не приематъ, да вдигнатъ ржка. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Прошение отъ Маргаритъ Константиновъ отъ Харманлий. Просителя заявява, че прѣвъ 88 год. е наемъ отъ Хасковското окржжно управление една правителствена ливада подъ название „Казъ-Овасж“, находяща се въ Харманлийското градско землище, съ 2500 л. наемъ. Прѣвъ същата година паднала силна градушка, която опустошила съвършено израсналата трѣва по тази ливада и той не можѣлъ да се ползува по-много отъ 420 лева. Въ същото вѣрме направилъ е заявление до окржжния управителъ. Окржжния управителъ съставилъ една комиссия отъ единъ членъ на окржжния съвѣтъ, отъ финансовия нагледникъ и отъ помощника на околийския началникъ. Отиватъ на 3 Юлий 88 год. на същото мѣсто, разгледватъ ливадата и намиратъ, че загубата отъ градушката е 60% и би трѣбвало да се намали на просителя, отъ наемътъ му, отъ 2500, 1500 лева. Този актъ, заедно съ прошенияето, е билъ прѣдставень на разглеждане въ Хасковската окржжна постоянна комиссия. Последната съ протокола си подъ № 236, отъ

25 Августъ сжщата 88 год., постанови да се ходатайствува прѣдъ М-ството на Финанситѣ за намаляване наѣма на правителственната ливада „Казь-Овасж“ съ 1500 лева. М-ството на Финанситѣ, като испрати всичкитѣ книжа, казва, че понеже въ сжществующитѣ у насъ закони нийдѣ не е казано, че правителственнитѣ ливади или имоти, които се посѣватъ съ разни производения, че се намалява тѣхния десятъкъ когато се поврѣдятъ отъ градобитнина, намира, че този въпросъ подлѣжи на разрѣшение въ почитаемото Нар. Събрание.

Комиссията, като взе прѣдъ видъ, че всичкитѣ ниви и ливади, които подлѣжатъ на десятъкъ, когато се поврѣдѣтъ отъ нѣкои стихийни поврѣди, тѣ подлѣжатъ съ намаляване десятъка, а тѣй сжщо и наѣма; водима отъ тѣзи съображения, комиссията намира, че би било справедливо да се намали наѣма на просителя съ 1500 лева, както е установено отъ първата комиссия, която е констатирала загубитѣ, тѣй сжщо и отъ постоянната комиссия, която повторно е констатирала и е рѣшила: да се ходатайствува за опрощение на тази сума, вслѣдствие на което моли почитаемото Събрание да се съгласи, щото да му се опростятъ тѣзи 1500 лева.

Прѣдсѣд.: Който не приема прѣдложението на комисията, щото да се опростятъ на Маргаритѣ Константиновъ 1500 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи опрощаватъ се.

Докл. **Ив. Цвѣтковъ**: Прошение отъ кмета на село Голѣмъ-Изворъ, Тетевенска околия, Ловчански окржгъ. Кмета на това село моли да се опростятъ 3306 лева и 62 ст., останали отъ теметуатъ отъ 78—82 год., тѣй като нѣмало отъ дѣ да се събере тази сума. Това прошение е прѣпратено въ Финансовото М-рство и послѣдното дѣло распорѣждане, чрѣзъ окржжния управител въ Ловѣчъ, който изслѣдвалъ работата и излиза, че тѣзи пари сж биле събрани отъ лицата, но биле дадени срѣщу други даждия и сега понеже околията е била бѣдна, молятъ да се опрости тѣзи сума.

Комиссията намира, че това искание е несправедливо и е оставила тѣхното заявление безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на комисията, щото прошенияето на кмета отъ село Голѣмъ-Изворъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи остава безъ послѣдствие.

Докл. **Ив. Цвѣтковъ**: Прошение отъ жителитѣ на село Ракитница, Видинска околия, съ което искатъ да имъ се повърне заплачената отъ тѣхъ аренда за обработванитѣ отъ тѣхъ татарски земи, до прѣди издаванието законъ за тѣзи земи. Една сума отъ 5190 лева.

Просителитѣ заявяватъ, че когато е било нашествието на черкезитѣ и татаритѣ, въ тѣхното село сж дошли нѣколко семейства, които турското правителство е засѣлило и е зело отъ тѣхъ частни и общински ниви, и ги дало на послѣднитѣ за обработване. Слѣдъ изселяванието на черкезитѣ и татаритѣ, тѣ изведнажъ ги завладѣватъ и почватъ да ги работятъ. Споредъ закона, който се прие за черкескитѣ и татарски земи още въ 80 год. въ чл. 2-й бѣше казано, че всичкитѣ земи,

които сж взети отъ частнитѣ лица или общинитѣ, се поврѣдатъ пакъ на сжщитѣ, по прѣдварителното разрѣшение отъ страна на правителството. Както казахъ, просителитѣ безъ всѣкакво позволение на правителството отиватъ и ги завладѣватъ. Когато се повдигналъ въпросъ, дали тѣ справедливо сж ги зели или не, и дали тѣ трѣбвало да плащатъ наемъ за тѣзи ниви, въ слѣдствие едно окржжно отъ М-рството на Финанситѣ отъ 22 Септемврий 79 година, постоянната комиссия отива, изслѣдва работата и намира, че тѣзи хора трѣбвало да плащатъ на всѣки дюлюмъ по 1½ лева, и тя не признава, че дѣйствително тѣ сж въ правото си да ги владѣятъ безъ да плащатъ наемъ, вслѣдствие на което и М-рството на Финанситѣ до издаванието нѣкакъвъ законъ въ 83 година, е изисквало тѣзи арендава сума, която възлиза на 5190 лева.

Прѣзъ 83 год., както ви е извѣстно, се изработи законъ за черкескитѣ и татарски земи. Въ този законъ въ чл. 17-й, ако се не лжжа, или 14-й членъ, бѣше казано, щото всички, които искатъ да имъ се повърнатъ несправедливо взетитѣ отъ тѣхъ частни или общински ниви, иматъ право въ растоianie на 6 мѣсеца, да заяватъ, за да имъ се повърнатъ отъ правителството, тѣ сж спасили този срокъ и на основание на този законъ, тѣ сж станали сжщински стонани на тѣзи земи; но сега искатъ да имъ се повърнатъ тѣзи пари, които сж вече дали отъ 79—83 година.

Комиссията, като взе прѣдъ видъ, както обясненията на г-на М-ра, тѣй сжщо и книжата, находящи се при дѣлото, че и други села се плащали подобенъ наемъ, и че ако се рѣши да се опрости тази сума, ще се яватъ около десетина села, такива, които се плащали наемъ, и че веднажъ дадени пари, тѣ май мажно излизатъ отъ хазната, за туй намѣри тѣхното искание несправедливо и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание прѣдложението на комисията, което е: да остане прошенияето на жителитѣ отъ село Ракитница, безъ послѣдствие. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. **Ив. Цвѣтковъ**: Прѣдложение отъ Финансовото М-ство, отъ 7-й Ноемврий 1890 год. № 38639.

М-рството на Финанситѣ прѣдлага щото на Недѣлко Костовъ отъ с. Върба, Радомирска околия да се опрости арендата отъ 166 лева и 37 ст. за една воденица по причина на голѣма бѣдност.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: Прѣзъ 1880 год. просителя е зель отъ правителството една воденица подъ наемъ. Наема възлизалъ на сума 166 лева 37 ст. Още прѣзъ сжщата година му се случили разни нещастия, пожаръ, двата му вола умираатъ, изгорѣла му кошарата, гдѣто е ималъ нѣколко овчици, измиратъ му овцѣтѣ, съ една рѣчь, той остава съвършено бѣденъ и отъ тогава до сега едвамъ е можлъ да прѣпитава себе си и семейството си. Въ растоianie на 10 години почти този данъкъ по никой начинъ не можлъ да се събере отъ лицето, за което М-рство намира, че този недоборъ неврѣменно трѣбва да се расхвърля да не фигурира въ книжата на общината и прѣдлага на почитаемото Нар. Събрание да се опрости тѣзи аренда на сума 166 лева и 37 ст. на Недѣлко Костовъ.

М-рството напълно сподѣля мнѣнието на Комиссията и моли почитаемото Нар. Събрание да се съгласи за опрощаването на тѣзи сума.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска да говори ще дамъ на вотирание. Който не приема прѣдложението на комиссията, което е; да се опростятъ на Недѣлко Костова отъ село Върба, Радомирска околия 166 лева и 37 ст. да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Опрощаватъ се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ. Прѣдложение отъ М-рството на Финанситѣ „Да се отстъпи на Новопазарското градско общ. управление за въ полза на градското имъ училище отъ 60-80 дюлюма черкезски ниви, които по закона сж останали на правителството. Обстоятелството на това дѣло г-да прѣдставители е слѣдующето: Какъ при прѣселването още на черкезитѣ въ Новий-Пазаръ, се засѣлили нѣколко черкези, които сж отнели отъ градската мѣра мѣста, които направили на ниви. Слѣдъ изсѣлването на черкезитѣ, разбира се споредъ съществуващитѣ у насъ закони, както отъ 1880/83 год. всички тѣзи имоти, като нѣмаше други владѣтели, останаха на правителството и като не се показаха нѣкои частни лица да ги искатъ, правителството ги земаше и даваше подъ наемъ. По този начинъ е вървела работата и до сега.

Комиссията, като намира, че Новопазарското градско общ. управление не е въ състояние, нѣма толкосъ голѣми приходи, за да може да поддържа своитѣ училища и че ясно се доказва, че тѣзи ниви сж тѣхни, на мнѣние е да се отстъпятъ тѣзи ниви на Ново-Пазарското градско общ. управление, за въ полза на градскитѣ имъ училища, и моли почитаемото Събрание да се съгласи. На това е съгласенъ и г-нъ М-ръ на Финанситѣ.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска да говори, ще дамъ на гласуване. Който не приема прѣдложението на комиссията, което е: да се отстъпятъ на Ново-Пазарското градско общ. управление черкезскитѣ ниви, за въ полза на градскитѣ имъ училища, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Второ прѣдложение. Бѣловодската община, Свищовски окръгъ, моли да имъ се отстъпятъ черкезскитѣ и татарски земи, на сума 720 дюлюма, които по същия начинъ били дадени на черкезитѣ и татаритѣ. Това село когато се засѣлвали черкезитѣ било съ 30 къщи, послѣ станало по голѣмо, въ слѣдствие на което правителството е засѣлило повече черкези и татари. Останаха сж въ послѣдно врѣме, прѣди изсѣлването на всички, само 12 семейства, които владѣли 720 дюлюма. Тѣ прѣвъ това врѣме могли да се въсползватъ и продали отъ тѣзи ниви, при всичко че закона забранява, продали отъ тѣхъ 30 дюлюма на нѣкои лица. Но по кой и да е начинъ тѣзи 720 дюлюма влѣзли въ рждѣтѣ на правителството, по причина, че тѣ на врѣме не заявили да ги искатъ, пращатъ лица, които да направятъ изслѣдване, намѣрили, че дѣйствително това село се е уголѣмило отъ 30 на 70 къщи и че има необходима нужда отъ тѣзи мѣстность, и за това постоянната комиссия се е произнесла да се дадѣтъ тѣзи земи въ владѣло на Бѣловодската община.

Комиссията, като намира това постановление, както и прѣдложението на г-на М-ра на Финанситѣ за справедливо и умѣтно, на мнѣние е да се дадѣтъ на владѣние тѣзи 720 дюлюма черкезски и татарски земи на Бѣловодската община.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване.

Който не приема да се отстъпятъ въ владѣние черкезскитѣ и татарски земи на Бѣловодската община, Свищовски окръгъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи отстъпватъ се.

Дневний редъ е исчерпанъ. Засѣданието се затваря. Идущий дневенъ редъ е опрѣдѣленъ.

(Закрито въ 6 часа слѣдъ пладнѣ).

Прѣдсѣдателъ: П. Славковъ.

Подпрѣдсѣдатели: { Д. Петковъ.
Ив. Антоновъ.

Секретари: { Ив. Халачовъ.
Зах. Градинаровъ.
Я. Д. Матакиевъ.
Д-ръ Стояновичъ.
Д-ръ Сарживановъ.
Георги Пеневъ.
М. Милевъ.
Хр. Лѣнарски.

Секретари: { Я. Руселиевъ.
Хр. Благоевъ.
Якимъ Попповъ.
Ив. Бешевлиевъ.
Кифаловъ.
И. Титоровъ.
Ст. Х. Калчевъ.
К. Костовичъ.

Ревизоръ на Стенографическото Бюро при Нар. Събрание: Д. Иовевъ.